

منطقی نمودن اندازه دولت؛ گامی استراتژیک در بهبود بهره‌وری بخش دولتی

جعفر بیک زاد^۱، علی ملکی^۲

^۱ استادیار گروه مدیریت دولتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی بناب، بناب، ایران، (نویسنده مسئول)
^۲ دانشجوی دوره دکتری مدیریت دولتی (مدیریت منابع انسانی)، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی بناب، بناب، ایران

چکیده

بهره‌وری به عنوان مهمترین عامل در رسیدن به رشد اقتصادی مستمر کشور می‌باشد؛ دولت یکی از بخش‌های مهم اقتصادی در هر کشور به شمار می‌رود که در کنار نقش هدایت‌کننده‌اش در اقتصاد، در زمینه‌های تولیدی نیز نقش عمده‌ای را ایفا می‌نماید. هیچ جامعه‌ای بدون وجود دولت، نمی‌تواند به سطح بالایی از اقتصاد دست یابد. یکی از عوامل موثر بر بهره‌وری دولت، اندازه آن است. برای تبیین اندازه دولت و رشد آن در طی زمان از نگاه‌های متفاوتی به آن نگریسته شده است. صاحب نظران، بر لزوم ایجاد زیر ساخت‌های لازم توسط دولت برای عملکرد بهتر تاکید می‌کنند و این‌گونه فرض می‌شود که دولت درآمد و مخارجش را به گونه‌ای تعیین می‌کند که رفاه اجتماعی حداکثر گردد. چرا که از معیارهای اساسی سنجش کارایی دولت، میزان ارائه بهینه کالاهای عمومی برای ارتقای سطح رفاه است. در خصوص اندازه دولت چیزی که اهمیت دارد اندازه بهینه آن است؛ همانطور که در برنامه تحول اداری آمده و نظر به معیارهای مدیریت اقتضائی و اصل بازده نزولی عوامل تولید، اندازه دولت باید منطقی شود. چرا که عدم چابک سازی پیکره دولت، و عدم سرمایه گذاری‌های دولت در زیرساخت‌های اساسی می‌تواند بهره‌وری را در کشور کاهش دهد. این موضوعی است که در این مقاله بصورت مروری بر منابع مرتبط و معتبر بدان پرداخته شده است.

واژه های کلیدی: اندازه دولت، منطقی نمودن اندازه دولت، آثار اندازه دولت